

Aeaidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, leden 2007 (č.34)

Svátky v lednu:

1.1. Slavnost Panny Marie - Matky Boží

3.1. Nejsvětější Jméno Ježíš

6.1. Slavnost Tří králů (Zjevení Páně)

7.1. Křest Páně (konec vánoční doby)

11.1. ctihodná Marie Elekta (Praha)

17.1. svatý Antonín Veliký, poustevník

18.1. Panna Maria, Matka jednoty křesťanů

25.1. Obrácení svatého Pavla

28.1. Tomáš Akvinský, učitel církve

31.1. Jan Bosko, vychovatel mládeže

Kristus proměnil vodu ve víno
(evangelium 2.neděle mezid.C)

Pozvánky na leden:

* V neděli 31.12. bude po mši svaté **děkovná adorace za uplynulý rok (Jirkov 9.00 h., Strupčice 10.45 h.)**

* Ve **Strupčicích** bude i v pondělí 1.ledna mše svatá - v 10.45 hod.

* **Společenství** se koná každý pátek po večerní mši svaté (17.45 - 19.00 hod.) v učebně **na faře**. Na program je buď beseda na určité téma, nebo promítání. Všichni jsou srdečně zváni!

* V sobotu 6.1. bude v Jirkově žehnána **tříkrálová voda, kadidlo a křída**.

* V **neděli 7.1.** se koná při mši v Jirkově i Strupčicích tzv. **Tříkrálová sbírka** na Charitu. Prosíme přispějte (podle svých možností).

* Mše svaté na Květnově budou (v závislosti na počasí) 6.1. a 20.1. v 14.00 h

* Vikariátní **pout' do Filipova** (u Rumburku) se koná 12.1. před půlnocí. Autobus přijíždí během noci na poutní místo a slavnostní česko-německá mše začíná v 4.00 ráno 13. ledna (sobota). Po mši návrat. Podrobnější informace budou sděleny zájemcům. Přihlašujte se v sakristii kostela.

* V týdnu 18.1-25.1. se budou konat **modlitby za jednotu** křesťanů.

* Mše svaté se slouží přes zimu **na faře v kapli**: Po-Čt. V kostele pak Pá-Ne. Vyjma velkých svátků.

* **Věci do charity** noste na faru po předchozí domluvě (474659460).

Stalo se v prosinci:

Křest: Eliška Renata Dvořáková

Na pouť ke svatému **Mikulášovi do Boleboře** se vydalo osm mladých lidí a dva staří psi. Po strastiplné 6 km cestě v deštivém počasí jsme se uchýlili do místního kostelíka, zasvěceného svatému Mikulášovi. Po mši svaté dostal každý darem růženec, pouta ke spoutání satana. Je jen na nás, jak jej budeme využívat. Po mši svaté následovalo posezení u Mácsodiů a pak opět pěší cesta domů do Jirkova. Bohu díky za hezkou pouť. Svatý Mikuláši, oroduj za nás!

Vikariátní setkání kněží v Chomutově mělo letos zvláštní atmosféru, neboť mezi nás zavítal **biskup Josef**, jenž slaví v těchto dnech 80. let života. Biskup Josef pochází z Brna, do litoměřické diecéze se dostal jako spirituál a profesor pro bohoslovce. Biskupem je od r.1989. Ad multos annos! Vše dobré!

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas:

Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat;
je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat;
je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat;
je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat,
čas objímat i čas objímání zanechat;

Je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat;
je čas roztrhávat i čas sešívat, čas mlčet i čas mluvit;
je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.

Moudře prožitý čas v roce 2007 přeje redakce Aegidia!!!

Z knihy Příběhy ze života, Pierre Lefevre

New York si dává pokutu

O bývalém newyorském starostovi La Guardiaovi se vypráví následující historka:

Jednoho dne, jak to někdy dělával, nahradil policejního soudce. Byl ledově chladný zimní den. Předvedli starého, třesoucího se muže.

Obžaloba: odcizení bochníku chleba z jednoho pekařství.

Obžalovaný se hájil tím, že jeho rodina hladoví.

„Musím vás potrestat,“ vysvětlil La Guardia. »Zákon nepřipouští žádné výjimky. Musím vás odsoudit k desetidolarové pokutě.“

Potom však sáhl do kapsy a dodal: „Tady je deset dolarů na zaplacení vaší pokuty. A nyní,“ pokračoval hlasitě, „každého přítomného v soudní síni odsuzuji k pokutě 50 centů — a sice za to, že žije ve městě, kde musí člověk krást chléb, aby se mohl najíst! — Pane soudní vykonavatel, okamžitě vyberte peněžitou pokutu a předejte ji obžalovanému.“

Klobouk putoval kolem dokola a starý muž ani nemohl uvěřit, že opouští síň se sedmačtyřiceti dolary a padesáti centy v kapse.

Jaký je rozdíl mezi spravedlností a moudrostí? Spravedlnost říká, co se má dělat, moudrost říká, jak postupovat.

Svatý Mikuláš, biskup ze 4.století z **turecké Myry** byl přijat do Evropské unie. Alespoň tedy dočasně. Přinesl dětem a rodinám dárky, ale podle osobní situace i uhlí či starou bramboru. K tomu samozřejmě svatý obrázek, abychom se nezapomněli modlit a učili se vyhledávat pomoc u Boha, tak jak to dělá i svatý

Mikuláš. Více fotek z nadílek v Jirkově a Strupčicích máme na webových stránkách.

Děti na faře opět strávily **předvánoční víkend** se vším, co k tomu patří. Třináct dětí se společně s katechetkou paní Janou a farářem modlilo ve farní kapli, dále děti zdobily vánoční stromečky, které nám přivezly lesáci, spaly v starobylých místnostech váženého děkanství, ale také musely projevit svou odvahu, když se potmě musely vydat do farní zahrady na stezku odvahy (ani jsem netušil, kolik příšer tam žije...!). Mimoto jsme si hrály: soutěž ve střelbě ze vzduchovky na farním dvoře, pingpong v opraveném suterénu a na obr. na tabuli - to není kopa hnoje, nýbrž nákres originálního AZ-kvízu (i s náboženskými otázkami). Děti také musely pomáhat s přípravou jídla či umýváním nádobí. Ve volném čase měly k dispozici počítač s hrami. Také jsme byli na výletě na Květnově a někteří kluci se zaučovali v ministrování. Víkend je krátká doba a tak už se těšíme na příští rok.

P.Mirek

TŘI KRÁLOVÉ a co o nich víme?

V evangeliu svatého Matouše stojí: *"Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci (mágové) od východu se objevili v Jeruzalémě... Vešli do domu; padli na zem, klaněli se mu a obětovali přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu."*

Slovo „mág“ (mudrc) použité v evangeliu pravděpodobně poukazuje na **persko-médskou kněžskou třídu**, která se zabývala astronomií a astrologií, tedy ti, kdo studovali nebeská znamení. Ve starých syrských textech jsou mágové popisováni jako chaldejští králové a

synové králů

Nikde v evangeliu není zaznamenán ani přesný počet těchto putujících mágů, jejich počet i ve starokřesťanských výkladech kolísá od dvou až po dvanáct. Dnes vžitý počet tří mudrců vychází z počtu symbolických darů popsáných v evangeliu: **ZLATO** – označovalo královskou moc, **KADIDLO** – Kristovo božství a **MYRHA** – Ježíšovo lidství.

V lidové tvorbě Tři králové znamenají tři fáze lidského života. Jeden je mladý, druhý zralý muž a třetí je stařec. Také dary, které králové přinášejí, mají symbolický význam. Jsou to substance v té době všech známých skupenství. Zlato zastupuje jako dokonalý kov všechno, co je skupenství pevného. Kadidlo zastupuje vše, co je skupenství plynného, kapaliny zastupuje myrha. Tu přináší král s temnou tváří, neboť to byla mast užívaná při pohřbech.

Podle legendy byli také pohřbeni ve společném hrobě. Relikvie, které jim tradice připisuje, dnes nalezneme v dómu v Kolíně nad Rýnem (Německo). Mimo toto město však kult tří králů jako svatých nebyl nikdy oficiálně uznán.

První autor, který uváděl jejich jména, byl kancléř pařížské Sorbonny Petr Comestor ve 12. století. Jména Kašpar, Melichar a Baltazar jsou známa ze zkratky **C+M+B**, psané spolu s datem svěcenou křídou na dveře. Podle některých badatelů však může být její původní význam jiný, zřejmě šlo o požehnání "**Christus mansionem benedicat**" - "Kristus ať požehná příbytek".

Obchůzka duchovního, doprovázeného ministranty, často i kostelníkem, učitelem a žáky, měla nejméně od Třicetileté války stejnou podobu. S modlitbou a zpěvem se dům vykuřoval kadidlem a vykropoval svěcenou vodou, na dveře či rám nad nimi se psala písmena K(C)+M+B a datum. Později se v některých vsích ujal této povinnosti kantor, který za ni dostával výslužku. Divadelní hry o narození Krista a příchodu Tří králů hráli v barokní době žáci jezuitských kolejí. Některé verše převzali malí koledníci dodnes .

připravila K.Hudečková

Nový rok začněme s Pannou Marií

(1.ledna slavíme Pannu Marii jako Matku Boží)

Při slavení ročního okruhu Kristových tajemství uctívá svatá církev se zvláštní láskou blahoslavenou bohorodičku Marii, která je nerozlučně spjata s vykupitelským dílem svého syna. V ní církev obdivuje a chválí nejvznešenější plod vykoupení. V ní jako v čistém obraze s radostí nazírá to, čím sama touží a doufá zcela být.

/II.vat.koncil,

Sacrosanctum Concilium/

Církev uctívá Pannu Marii při slavení Kristových tajemství. Maria nikdy není sama; vždy je se svým synem a nikdy se od něho neodděluje. Církev katolická uctívá Pannu Marii se zvláštní láskou. Všechny její tituly vedou věřícího ke chvále, k úžasu a vroucímu **vztahu k Matce, Královně, Sestře ...**

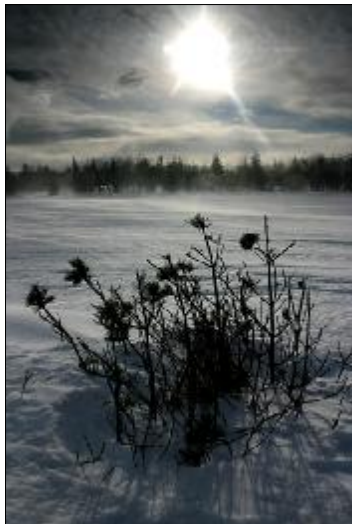
Maria je nerozlučně spjata s vykupitelským dílem svého syna. Tato jednoduchá věta je obranou proti konfliktním názorům na její úlohu. Můžeme říci, že další tituly, které mají své odůvodnění, jako Prostřednice a Spoluvykupitelka, nevyjadřují nic jiného než tuto jednoduchou větu koncilu.

Duchovní krásy Panny Marie se nemůžeme zmocnit ani ji uvěznit. Jedinou správnou odpovědí je obdiv a chvála. Církev v ní jako v čistém obraze s radostí nazírá to, po čem touží její členové. Obraz Marie je milostí, požehnáním, důvodem k potěšení a radosti. Maria je zrcadlem Božího požehnání pro nás pro všechny.

V ponurém světě je obraz Marie naší útěchou. Pozdvihuje naši mysl k zázraku a kráse. Zapojuje nás do Božího plánu s ní i s námi. **Maria je naší útěchou a nadějí na naši životní pouti.**

HVĚZDA NA VÝCHODĚ - Za jakou hvězdou putovali Tři králové?

*Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo; nad těmi,
kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. ... Narodí se nám dítě.
(Iz 9,1-3.5-6)*

Ve 2. kapitole Matoušova evangelia v Bibli je zmíněn příběh tří mudrců—mágů ("králů"), kteří na základě pozorování Hvězdy přišli do Betléma poklonit se právě narozenému Ježíši. Z pohledu na kterýkoliv betlém vystavený v našich kostelech či muzeích si automaticky vybavíme, že nad jeslemi svítí hvězda s dlouhým zářivým chvostem - tedy nepochybně kometa.

Pokud by betlémskou hvězdou byla vskutku kometa, nebylo by pro astronomy nesnadné čas Kristova narození spolehlivě ověřit. V době kolem počátku našeho letopočtu byla již značně rozvinuta astronomie na Dálném východě a podrobné záznamy o pozorování komet z té doby se dobře dochovaly - žádná z tehdy zaznamenaných komet však termínově nevyhovuje. Vždyť i slavná Halleyova kometa prošla přísluním v roce 12 př. n. l. a pak znovu až r. 66 n. l. - objevila se tedy buď příliš brzo nebo příliš pozdě. Navíc tu byla i jistá "astrologická" obtíž. Podle dobových výkladů byly komety nešťastným znamením na nebi, takže se stěží hodily pro ohlášené radostné zvěsti o narození Vykupitele lidstva.

Ve skutečnosti je však zobrazení komety nad Betlémem historicky doloženo teprve z italských jesliček počínaje 15. stoletím, odkud se tato zvyklost nejpozději v druhé polovině 16. stol. dostala i k nám. Teprve v druhé polovině 20. století se podařilo odhalit tvůrce, který použil kometární symboliky pro biblickou zprávu o klanění tří králů jako první.

Byl to proslulý italský **malíř Giotto di Bondone** (1267-1337), který r. 1304 maloval fresku Klanění pro padovskou kapli Scrovegni. Inspiroval se vlastním pozorování návratu Halleyovy komety (ta se tak ovšem ještě nejmenovala; o zjištění, že jde o kometu opakovaně se vracějící ke Slunci, se zasloužil znamenitý anglický astronom Edmond Halley až počátkem 18. stol.) v září 1301 a až návrat komety r. 1910 poprvé zaznamenaný fotograficky prokázal, že Giottův portrét komety byl neobyčejně přesný - rozhodně nejlepší v celých nefotografických dějinách astronomie! Když při posledním návratu Hal-

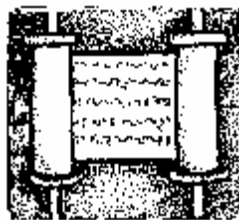

leyovy komety ke Slunci v polovině osmdesátých let našeho století chystala Evropská kosmická agentura ESA kosmickou sondu směřující k Halleyově kometě, pojmenovala ji proto zcela případně GIOTTO.

Tím jsme však nevyřešili problém, co tedy vlastně mohla být ona hvězda na východě, o níž hovoří Matoušovo evangelium. Správný výklad našel patrně již počátkem 17. stol. proslulý německý astronom **Johannes Kepler**, který 17. prosince 1603 pozoroval v Praze **konjunkci** (úhlové sblížení) planet **Jupiteru** a **Saturnu**. Napadlo ho proto propočítat, kdy ke stejné konjunkci obou planet došlo v období kolem počátku křesťanského letopočtu a zjistil, že se tak stalo v r. 7 př. n. l. dokonce třikrát po sobě: koncem května a září jakož i počátkem prosince, a to v souhvězdí Ryb.

Takový úkaz nemohl zajisté uniknout babylónským hvězdoporcům (mudrcům?), kteří o tom dokonce zanechali zprávu na hliněné tabulce, objevené r. 1925 archeology. Podle těchto nezávislých údajů lze odhadnout, že se Kristus narodil nejspíše někdy **v září r. 7. př. n. l.**, což vypadá na první pohled podivně, když přece křesťanský letopočet má mít za svůj počátek datum Kristova narození. Ve skutečnosti však historici vědí už dávno, že se Kristus musel narodit před počátkem letopočtu.

Počátek letopočtu se totiž určoval až mnohem později, teprve v 6. století. R. 532 n. l. se o výpočet data Kristova narození pokusil **opat římského kláštera Dionysius Exiguus**, ale dopustil se přitom několika chyb při navazování tehdy existujících kalendářů zpět do dosti vzdálené minulosti. Na základě srovnání rozličných historických událostí je velmi pravděpodobné, že úhrn těchto chyb dává právě zmíněný sedmiletý rozdíl.

Nakonec lze proto s jistým překvapením konstatovat, že astronomická i historická data o Kristově narození spolu navzájem až nečekaně dobře souhlasí. To fakticky znamená, že dvě tisíciletí od Kristova narození uplynula již koncem r. 1994!

podle astronoma Jiřího Grygara

Vtip

- Jste věřící?
- Ne, jsem ateista.
- Opravdu?
- Jako že Bůh je nade mnou!

Polovtip: Bible brněnského Hantecu

Šéf vzal plac u kasy a házel čučku, jak ju maníci futrujój prachama. Fůra kolíků vyplázla těžký lováče. Naklusala taky nějaká koc, nic moc nóbl, a smékla tam dva drobáky, cirka tak búra.

Šéf hókl na mladý a hodil k nim řeč: „Šlus, garantuju vám: tadle koc vysolila větší balík než celá ta partija, co futrovala kasu. Všecky ty móky vyšpulily, co jim od chleběrny upadlo. Tadle koc to smékla na doraz.“

(srovnej: Mk 12,41–44)

Z vyučování náboženství:

„Paní katechetko, kolik tak mohl vážit Ježíšek, když se narodil?“

„Nevím, ale to snad není tak...“

„Já vím kolik! Tři kila! Kilo Otec, kilo Syn a kilo Duch svatý!“

Podobenství o boháči a Lazarovi (rozumíme Bibli?)

Lukáš 16,19-31

Ježíšova podobenství jsou zvláštní literární žánr a chceme-li je správně vyloužit, musíme mít stále na paměti otázku: jakou myšlenku chce Ježíš tímto podobenstvím ilustrovat? Při výkladu podobenství není možné z každého detailu vyvozovat věroučné závěry, ale je třeba soustředit se na „pointu“ celého příběhu. Tak je tomu i s podobenstvím o boháči a Lazarovi.

Toto je jediné podobenství, ve kterém Pán Ježíš uvádí konkrétní jméno, a novozákonní vykladači mají za to, že v tomto případě Ježíš vypráví známý příběh. Podobně jako i v jiných podobenstvích chce Ježíš silnými výrazy ukázat, jak velký byl rozdíl mezi boháčem a Lazarem. Lidský život ve skutečnosti nebývá ani jednoduchý, ani černobílý. Zde je to ale možné, neboť tím vynikne hlavní záměr vypravovaného příběhu: „Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strojil a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo ze stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy.“

Vraťme se nyní k naší klíčové otázce: jakou myšlenku chce Ježíš tímto podobenstvím ilustrovat? Vypráví toto podobenství proto, aby odsoudil bohatství? Sotva. Kdyby toto byl Ježíšův záměr, jak bychom se vyrovnali s tím, že chudý Lazar skončil v klíně Abrahama, kterému Hospodin tolik poželhal.

Příběh pokračuje dál: Ježíš říká, že zemřel Lazar a brzy po něm i boháč. Ano, smrt je tou nejspravedlivější věcí na světě — postihuje všechny stejně, chudé i bohaté. Oba zemřeli a měli možnost spolu hovořit. Lazar se těší „v klíně Abrahama“, neboli v nebi, zatímco boháč zakouší pekelná muka. Vypráví snad Ježíš toto podobenství proto, aby popsal posmrtný život? Někteří to tak chápou. Podrobnější pohled na tento text nás však odradí od takového přístupu. Vždyť co by to bylo za nebe, kdyby spasení lidé mohli pozorovat utrpení těch, kteří jsou odsouzeni k věčné záhubě, a dokonce s nimi komunikovat?

Tak jako většina podobenství. i toto má hlavní naučení až v závěru. Když boháč vidí, že mu už není pomoci, prosí Abrahama, aby poslal Lazara za jeho pěti bratry, „ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.“ Abraham jej však odbude: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají.“ Boháč se však nechce nechat odbýt a říká, „Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání.“

Zde jsme se dostali k jádru našeho podobenství. Boháč touto větou odhalil největší problém svých současníků: oni sice mají v rukou Boží slovo, ale ono nepromlouvá do jejich životů, neoslovuje je a nemění je. Jako by chtěl ten boháč říci: Bible mé bratry nezmění, ale kdyby se stal nějaký zázrak, to by snad s nimi pohnulo. Abraham jinými slovy opakuje a zdůrazňuje ještě jednou: „Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Ježíš nás tímto podobenstvím vede k zamyšlení: jak je to s námi a s naším vztahem k Písmu? Věříme ještě dnes v moc Božího slova? Jak ji prožíváme v osobním životě? Mění naše životy k lepšímu? Věříme ještě, že Bible má co říci lidem kolem nás?

Milan Hlouch

Jiří Melantrich z Aventýna

Ve stínu Bible kralické i Bible svatováclavské zůstávají Bible vytištěné Jiřím Melantrichem, ačkoliv také jim patří významné místo v dějinách českého knihtisku. Jiří Melantrich je nepochybně jeden z nejvýznamnějších tiskařů.

O mládí tohoto významného českého tiskaře, který si po humanistickém způsobu zvolil literární jméno Jiří Melantrich (černovlásek), nemáme mnoho informací. Narodil se v Rožďalovicích u Nymburka, pravděpodobně roku 1511. Po studiích na pražské univerzitě se stal roku 1534 bakalářem a potom byl pravděpodobně řadu let v zahraničí. Tiskařské začátky Melantrichovy započaly v Prostějově, kde od roku 1545 působil v tiskárně Jana Günthera. Z Prostějova však brzy odešel do Prahy, kde se stal váženým občanem. Vydal několikrát celou Bibli a čtyřikrát samostatný Nový zákon. Celkem vydal 223 publikací, z toho 111 českých, 75 latinských, 3 německé a 1 italskou.

B ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST

Česká biblická společnost je od roku 1996 členem mezinárodní organizace Spojené biblické společnosti (United Bible Societies) založené v roce 1946. Slouží **všem církvím a zájemcům** o Bibli v naší zemi. Usiluje, aby v naší zemi

byla Bible každému dosažitelná ve srozumitelném jazyce a za přijatelnou cenu k osobní četbě, evangelizaci, studiu i pro liturgické účely. Podporuje projekty biblí v domácím jazyce pro 12 zemí po celém světě. V roce 2006 to byly zvláště Filipíny, na něž se konala i jedna nedělní sbírka v kostele. Četba bible působí ve čtenářích mnohdy obrácení a novou chuť do života. Zde je jedno svědectví. Víceru informací najdete na www.dumbible.cz

KAZACHSTÁN: Bývalý vůdce gangu našel odpuštění v Bibli

Není výjimkou, že do domu Kazašské biblické společnosti v Aktobe přicházejí lidé, pro které setkání s Bibli znamenalo převratnou změnu života. Viktor Bovadulin, oblastní ředitel biblické společnosti, o setkání s takovým člověkem řekl: „Jednoho dne do našeho obchodu přišel muž středního věku a začal si prohlížet Bible. Byl to člověk plný energie. Dal se do řeči a prozradil mi, že byl před několika dny propuštěn z vězení. Přišel, aby si koupil Bibli. Tento muž, Volod'a, mi pak vyprávěl svůj příběh.“

Mnoho let byl vůdcem velkého zločineckého gangu, a dokonce byl se svým životem spokojený. Dostal se do vězení, kde onemocněl a málem zemřel. Do nemocnice za ním jednou přišel muž s knihou a vyprávěl mu o Boží lásce a odpuštění. Volod'a pak brzy vydal svůj život Kristu. Po několika letech strávených ve vězení se vrátil do svého rodného města, kde předtím terorizoval obyvatele. Dnes je to ale jiný člověk. Jeho krédem jsou slova 25. žalmu: „**Pro své jméno, Hospodine, odpusť mi mou nepravost, je velká.**“

Melantrichova Bible, titulní list 4. vydání z r. 1570 (on klečí před křížem)

NÁSLEDOVÁNÍ KRISTA

Tomáš Kempenský

Tato menší knížka je světovým bestsellerem už několik století a je po Bibli nejvydávanější křesťanskou knihou na světě všech dob. Byla sepsána už v 15. století, ale svým morálním důrazem je stále platná. Vznikla v prostředí Devotio moderna (moderní zbožnost), které se utvářelo i v Čechách (Praha, Roudnice n.L.). Pro dlouhé zimní večery, které jsou před námi, je tato knížka velmi vhodná - nejen ke čtení, ale i k zamyšlení. Návrat do vlastního nitra, jak jej žádá autor této knihy, je prastarou cestou křesťanství, které právě ze samoty a ze sebeovládání vycházelo dobývat svět pro pravdu, krásu a dobro.

Přinášíme několik úryvků:

Vnější skutek vykonaný bez lásky neprospívá; cokoli však se koná z lásky, ať je to sebemenší a nepatrnější, všechno se obrací v užitek. Bůh totiž více ocení to, z jak velké lásky kdo jedná, než kolik vykoná.

Mnoho vykoná, kdo mnoho miluje. Mnoho vykoná, kdo svou věc dělá dobře. Často se zdá láskou, co je jen sobectvím, protože to zpravidla vychází z přirozené náklonnosti, z vlastní žádosti, z naděje na odplatu, nebo z touhy po nějaké výhodě.

V Písmu svatém je třeba hledat pravdu, a ne výmluvnost. Celé Písmo svaté se musí číst v tom duchu, v kterém bylo napsáno. Máme proto v Písmu hledat spíš užitečnost, než ozdobnost mluvy. A stejně rádi máme číst knihy nábožné a prosté, jako vznešené a hluboké.

Nehleď na pověst autora, měl-li malé či velké literární vzdělání, ale spíš ať tě ke čtení přitahuje láska k ryzí pravdě. Neptej se, kdo to praví, ale dbej na to, co se praví.

Lidé pomíjejí, ale pravda Páně zůstává na věky (Žalm 116, 2). Bůh k nám mluví různými způsoby i bez lidské zásluhy. Naše všetečnost nám často bývá překážkou ve čtení Písma, chceme-li chápat a zkoumat něco, co bychom měli v prostotě přejít, když na to nestačíme.

Chceš-li načerpat užitek, čti pokorně, prostě a s vírou; a nikdy nechtěj slout učencem. Važ si příkladů starších, neboť se neuvádějí bez příčiny.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

Tajenka: svátek 6. ledna   Autor: Jana Jermilová

1. SMYSL
2. JEZDECKÝ ÚTOK
3. LEPENÍM SPOJIT
4. PŘÍSLUŠNÍK RODU LEVI
5. ODPOR
6. SVÁTEK NAROZENÍ PÁNĚ
7. DŮVĚŘIVÉ DĚVČE (krátce)
8. SMEČE
9. JMENINY
10. TANCOVAT
11. ZPRÁVY

NÁPOVĚDA: AVERZE, ODPALY

Test: _____

1. Které evangelium mluví o mudrcích z východu?

- A) Matoušovo B) Lukášovo C) Janovo

2. Jaké dary dostal malý Ježíš od mudrců?

- A) ovci, mléko, vlnu B) zlato, kadidlo, myrhu C) pomeranče, jablka, banány

3. Ve kterém městě žila svatá Rodina - Maria, Josef, Ježíš?

- A) v Betlémě B) v Jeruzalémě C) v Nazaretě

4. Do které krajiny museli odejít?

- A) do Sýrie B) do Egypta C) do Libanonu

Poznáš postavy Starého zákona? Who is who? _____

Byl izraelským králem, začal vládnout po smrti svého otce.

Tehdy mu bylo kolem dvaceti let. Svou vládu začal s pomocí Boží. Když se mu Bůh zjevil, vyžádal si od něho bystrou mysl a moudrost. Bůh mu to splnil a ještě přidal bohatství a slávu. Navštívila jej i slavná královna ze Sábý.

Tajenka: Slavnost Zjevení Páně Test: 1A 2B 3C 4B OSOBNOST: Salomoun

Laické Sdružení svatého Dominika v Jirkově

Matka Boží a její péče o Řád bratří kazatelů *(Dva příběhy z dějin řádu.)*

Jak Maria zaplatila za bratry dluhy.

Když se kterýsi věřitel dožadoval pěti marek stříbra /asi 1200g/ na **lipském převorovi v Německu** a mocně naň naléhal, žádal převor posečkáni aspoň do nešpor, aby se s bratry poradil, jak dluh splatit.

Zatímco bratři seděli s převorem a nenacházeli rady, přišel vrátný a pravil převorovi: “Nějaká paní, a jak se zdá, velmi vznešená, je u brány a žádá, abyste k ní co nejrychleji přišel.” Když tedy převor přišel, našel tam paní vznešeného vzezření a velmi ušlechtilou v šatě i výrazu. Ta mu ihned podala pět marek stříbra se slovy: „Přijměte to zatím, než vám Pán dá více.“ Na převorovu otázku, od koho ten dar pochází, odvětila: “Nestarejte se, ale činite díky Bohu, dárci všech dober.“ Převor běžel s radostí za bratry a ukázal jim stříbrné mince, aby viděli, jak se o ně Bůh postaral skrze jakousi vznešenou paní.

Převora později zamrzelo, že se pečlivěji nezeptal, kdo byla ona žena, a proto rozeslal po ulicích hochy, ale nikde nemohli vypátrat žádné stopy. Proto to bratři zbožně přisoudili svaté Panně Marii.

Něco podobného se stalo i bratřím v **Limoges**. Chtěli kvůli mnoha nepřijemnostem změnit místo svého konventu, ale nemohli darem ani půjčkou získat peníze na zaplacení nového místa, které koupili. Převor a syndik běhali celý den po přátelích a boháčích, ale s nepořízenou. Večer, když se převor sklesle tázal, co činit, jistý vážený bratr odvětil, že bratři při slavném kompletáři právě žádají Naši Paní, aby jim ukázala Ježíše. Převor rozrušen odvětil: “A já žádám šest tisíc dukátů od této Naší Paní skrze Ježíše Krista, jejího požehnaného Syna.”

Když bratři ráno skončili slavnou mší svatou k blahoslavené Matce a Panně, přišel rektor chrámu v Oradour, muž urozený, vážený a vzdělaný, který se zřejmě z vnuknutí blahoslavené Panny dozvěděl o nesnázích převorových. Žádal, aby byli bratři svoláni do kapituly. Když se shromáždili, pravil: „Nejdražší bratři, koupili jste nové místo, ale nemáte patrona, ani nikoho, kdo by obnos zaplatil. Blahoslavená Panna tedy, kterou ve dne i v noci chválíte, bude vaší patronkou, a já, její sluha, to za ni zaplatím.“

--- *Kéž bychom i my dovedli tak spoléhat na pomoc Boží, na mocnou přímluvu Panny Marie, a vyprošovali si stále více víry ...*

Sestra Zdislava

Historické zastaveníčko OKOŘÍN

Okořín (německy **Ukkern**) leží v údolí Srpiny, pramenící kousek od vsi.

Na návsi stávala kaple Panny Marie z počátku 19. století se zvonící nad vchodem. Název obce vznikl ze slovanského osobního jména Okora - Okorův dvůr. První písemné zprávy jsou z let 1316 a 1318, kdy je na zdejším statku uváděn **Hanuš de Okorzina**, man mosteckého hradu.

V 16.století je zmínka o **tvrzi**, která stávala nad rybníkem u silnice vedoucí do Jirkova.

Roku 1662 koupil Okořín od Petra Františka Loubského z Lub Jan Adam Hrzán, majitel červenohrádeckého panství.

Vzhledem ke své výhodné poloze se zdejší obyvatelé zabývali dlouho převážně **zemědělstvím**. Z orné půdy, která činila téměř 92% katastru obce, sklízeli hlavně ječmen a pšenici, trochu ovsu a brambor. Po otevření cukrovaru v Havraní se zde rozšířilo pěstování cukrovky. Podstatnou změnou do života obce přineslo otevření blízkých dolů. Mezi Pohlody a Okořínem byl r.1918 otevřen **důl Běta**. V letech 1922-1923 byl otevřen další **důl Elektra**. Po roce 1942 byly oba doly spojeny.

V roce 1942 byly zvony z kaple rekvírovány na válečné účely. Lidé doufali, že válka brzo skončí, ale následovaly další odvody, pravidelné sbírky peněz a docházely zprávy o pohřešovaných nebo padlých. Rok 1945 proto v kronice začíná: V těžkých podmínkách začínáme nový rok a neděláme si žádné iluze. Za války byl po zrušení provozu dolu „stará Běta“ v podniku **zajatecký tábor pro ruské a anglické zajatce**, využívané na práci v dole. Tábořem prošlo asi 700 osob. Kaple byla zbořena v 60. letech. Roku 1981 bylo rozhodnuto o likvidaci Okořína kvůli postupující těžbě dolu Jan Šverma. Po roce 1989 bylo toto rozhodnutí zrušeno a začala dlouhá etapa renovace obce. Okořín patří pod obecní úřad ve Strupčicích a pod faru ve Všestudech. Podle sčítání v roce 2001 žije v Okoříně 117 obyvatel ve 36 domech.

Podle Z.Binterové

Citát:

„Sloužíme-li bližním, napodobujeme anděly.“

Gabriel Hevenesi